

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 013270 15 Uvl
Sarajevo, 24.05.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu i to sudija pojedinac Ajanović-Selimović Amela, uz učešće Peljto Aide, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije – Bosna i Hercegovina“, Banja Luka, ulica Gajeva 2, protiv tuženog Federalnog ministarstva pravde Sarajevo, u upravnoj stvari nedonošenja upravnog akta („šutnja administracije“), odlučujući o tužbi tužitelja za ponavljanje postupka okončanog rješenjem ovog suda broj: 09 0 U 013270 13 Uvp od 19.02.2015. godine (donesenim po zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 013270 11 U od 07.06.2013. godine), dana 24.05.2018. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Tužba za ponavljanje postupka se odbacuje.

Obrazloženje

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 09 0 U 013270 13 Uvp od 19.02.2015. godine, odbačen je kao izjavljen od neovlaštenog lica zahtjev tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije-Bosna i Hercegovina“, Banja Luka, za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesen protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 013270 11 U od 07.06.2013.godine. Tom prvostepenom presudom je odbijena tužba tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije-Transparency International Bosne i Hercegovine“, Banja Luka, podnesena protiv tuženog Federalnog ministarstva pravde Sarajevo, zbog nedonošenja upravnog akta (šutnja administracije) po zahtjevu „Transparency International Bosna i Hercegovina“, u upravnoj stvari pristupa informacijama.

Tužbom (sa priložima) podnesenom ovom sudu dana 05.05.2015. godine, tužitelj je tražio ponavljanje postupka okončanog navedenim rješenjem ovog suda od 19.02.2015. godine. U tužbi ističe da je pobijanim rješenjem nezakonito odbačen kao izjavljen od neovlaštenog lica njegov zahtjev za vanredno preispitivanje presude prvostepenog suda od 07.06.2013. godine, jer je pružio dokaze da su „Transparency International Bosna i Hercegovina“ i Udruženje građana „Borba protiv korupcije-Bosna i Hercegovina“ isto pravno lice koje je ovlašteno na podnošenje vanrednog pravnog lijeka. Ovo iz razloga što je Udruženje građana „Borba protiv korupcije-Bosna i Hercegovina“ registrovano prije 14 godina, kada nije bilo moguće registrovati udruženje pod stranim imenom-Transparency International, da je udruženje dobilo akreditaciju od Međunarodne organizacije Transparency international sa sjedištem u Berlinu, te da prema statutu u svome djelovanju mogu koristiti i naziv u prevodu na engleski jezik Transparency International BiH. Dalje navodi da se sud pogrešno pozvao na odredbe na osnovu kojih je odbacio zahtjev, da mu nije data mogućnost učestvovanja u upravnom sporu i onemogućeno pravo na pravni lijek, te da je Vrhovni sud po zahtjevima istog tužitelja donosio drugačije odluke kojima je zahtjev bio uvažen. Predlaže da se tužba uvaži, pobijano rješenje poništi i riješi o glavnoj stvari.

Ovaj sud je prethodno ispitao da li postoje procesno pravne pretpostavke za podnošenje tužbe za ponavljanje sudskog postupka i njeno meritorno rješavanje, pa je našao da ne postoje iz slijedećih razloga:

Prema odredbama člana 50. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) jasno proizilazi da se u tužbi za ponavljanje postupka moraju naročito navesti zakonski osnovi ponavljanja (iz člana 47.) i dokazi, odnosno okolnosti koje čine vjerovatnim postojanje tog osnova, dok je odredbom člana 51. stav 2. istog zakona propisano da će sud odbaciti tužbu za ponavljanje postupka rješenjem, pored ostalog i ako utvrdi da stranka nije učinila bar vjerovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje.

Prema sadržaju tužbe za ponavljanje postupka a i priloženim dokazima proizilazi da je zakonski osnov ponavljanja (iako to nije izričito navedeno) član 47. stav 1. tačke 1, 5. i 6. Zakona o upravnim sporovima. Prema odredbi tačke 1. navedenog člana i stava propisano je da će se postupak okončan presudom ili rješenjem nadležnog suda ponoviti na zahtjev stranke ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni na raspravi u ranijem sudskom postupku. Odredbom tačke 5. istog člana i stava propisano je da će se postupak ponoviti ako stranka nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi raniju sudsku odluku donesenu u istom upravnom sporu, a odredbom tačke 6. istoga člana i stava propisao je da će se postupak ponoviti ako stranci odnosno zainteresovanom licu nije bila data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu.

U konkretnom slučaju ovaj sud je pobijanim rješenjem odbacio kao izjavljen od neovlaštenog lica zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje presude prvostepenog suda od 07.06.2013. godine, iz razloga što je (prema rješenjima Osnovnog suda u Banja Luci broj: Rg-23/01 od 28.03.2001. godine i broj: F-1-153/03 od 09.09.2009. godine) podnosilac zahtjeva-tužitelj Udruženje građana „Borba protiv korupcije Bosna i Hercegovina“ samo pod tim nazivom upisano u jedinstveni registar udruženja građana sa svojstvom građansko-pravnog lica i pravom djelovanja na području Bosne i Hercegovine, a zahtjev za pristup informacijama u upravnom postupku je podnijelo lice pod nazivom „Transparency International Bosna i Hercegovina“, a pod tim nazivom tužitelj nije upisan u jedinstveni registar udruženja građana. Stoga ne stoji razlog za ponavljanje sudskog postupka iz člana 47. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, jer novi dokazi priloženi uz tužbu (ugovor o akreditovanju nacionalnih ogranaka, statut udruženja i rješenje o odobrenju promjeni sjedišta udruženja u jedinstvenom registru udruženja građana) nemaju uticaja na drugačije rješenje ove stvari obzirom da je tužitelj u svojim aktima mogao isticati da je nacionalni ogranak Transparency International, ali se u svom pravnom djelovanju mogao koristiti isključivo nazivom koji je upisan u registru udruženja građana, a što nije bio slučaj u ovoj stvari, pa ovaj sud pobijanim rješenjem nije povrijedio zakon kada je (neovisno od činjenice da li se u upravnom postupku i sporu radilo o istom udruženju), njegov zahtjev za vanredno preispitivanje prvostepene presude odbacio na osnovu člana 44. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Ne stoji ni razlog za ponavljanje postupka iz člana 47. stav 1. tačka 5. Zakona o upravnim sporovima, pošto tužitelj u tužbi za ponavljanje nije ni naveo da je u istom upravnom sporu donesena ranija sudska odluka, a također ne može se prihvatiti ni razlog za ponavljanje postupka iz člana 47. stav 1. tačka 6. istoga zakona, jer je tužitelju data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu, ali nije iskoristio mogućnost da zatraži prisustvovanje nejavnom rješavanju ili da zatraži održavanje javne rasprave pred

prvostepenim sudom kako je to predviđeno odredbama člana 28. Zakona o upravnim sporovima.

Prema tome, kako tužitelj nije učinio vjerovatnim postojanje bilo kojeg zakonskog osnova za ponavljanje postupka upravnog spora okončanog rješenjem ovog suda, to je njegovu tužbu primjenom člana 51. stav 2. Zakona o upravnim sporovima valjalo odbaciti.

Ostali navodi tužitelja izneseni u tužbi su razmatrani ali se nisu mogli prihvatiti, budući da se tim navodima ne ukazuje da su postojali zakonski razlozi da se dozvoli ponavljanje sudskog postupka, već ukazuje na navodne povrede procesnih zakona, a koje nisu propisane kao zakonski razlozi za ponavljanje upravno-sudskog postupka.

Sudija
Ajanović-Selimović Amela, s.r.

